

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.049/2015/8.szám

A Kúria a Mizik Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Mizik Andrea ügyvéd, által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt az Eгри Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 2014. október 9. napján hozott 6.M.92/2014/19. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria az Eгри Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.92/2014/19. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes, a M.Bt. társadalombiztosítási kifizetőhely 2013. augusztus 8. napján kelt 1/2013/0808 számú határozatában a felperes 2012. december 9. napján bekövetkezett sérülésének üzemi baleseti jellegét elutasító határozatát, a 2013. október 15. napján kelt BPK-210-189-6/2013. számú határozatával helybenhagyta a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 52. § (1) bekezdése, valamint az Ebtv. végrehajtására kiadott 217/1997.(XII.1.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Ebtv.vhr.) 32. §(3) bekezdése rendelkezéseire figyelemmel.

A felperes kereseti kérelmében kérte a társadalombiztosítási szerv határozatának megváltoztatásával annak megállapítását, hogy a 2012. december 9. napján elszenvedett balesete üzemi baleseti jellegű, így üzemi baleseti táppénzre jogosult. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte határozatában foglalt indokait fenntartva.

A munkaügyi bíróság a felperes keresetét elutasította. A bíróság idézte az Ebtv. 52. § (1) bekezdése és az Ebtv. vhr. 1. § (2) bekezdés m) pontja rendelkezését. A bíróság annak

megállapíthatósága érdekében, hogy a felperes 2012. december 9. napján bekövetkezett balesete üzemi balesetnek minősíthető-e igazságügyi orvosszakértői bizonyítást rendelt el. Az igazságügyi orvosszakértő rögzítette szakvéleményében, hogy a felperesnél sorsszerű, idült kórfolyamat adott esemény kapcsán bekövetkező heveny fellángolása volt megállapítható. A felperes a munkavégzése során heveny sérülést nem szenvedett, de a munkavégzése az addigi panasz- és tünetmentes állapotát súlyosbította. A szakértő megállapítása szerint, amennyiben a felperes munkavégzése, annak módja és körülménye a munkaköri feladatát meghaladta, úgy az egészségkárosodása túlnyomórészt a munkavégzés következményeként értékelhető, azonban, ha a munkaköri feladat „szokványos” része volt, úgy a munkavégzés a felperes egészségkárosodását csupán súlyosbította.

A bíróság a szakértő szakvéleményét aggálytalannak értékelte, - figyelemmel arra, hogy azt a felek sem vitatták - így ítélezése alapjául elfogadta, megállapítva, hogy a felperest 2012. december 9. napján nem érte olyan egyszeri külső hatás, amely nála egészségkárosodást okozott volna. A bíróság érvelése szerint az, hogy a felperes korábban panasz- és tünetmentes volt, illetve önmagában a későbbi egészségállapot változás nem igazolja, hogy a felperes a munkavégzése során üzemi balesetet szenvedett volna. A bíróság a felperes foglalkozás-egészségügyi vizsgálatának az eredményét a kereset elbírálása szempontjából irrelevánsnak értékelte.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és a keresetének helyt adóhatározat meghozatalát, valamint, a 2012. december 9. napján munkavégzés közben elszenvedett sérülés üzemi baleseti eredetének és üzemi baleseti táppénzre való jogosultságának megállapítását kérve. A felperes felülvizsgálati kérelmében az Ebtv. 52. § (1) bekezdése, az Ebtv.vhr. 1. § (2) bekezdés m) pontja és a Pp. 206. § (1) bekezdése sérelmére hivatkozott. A felperes kiemelte a szakértői megállapítást, mely szerint a 2012. december 9. napján történt munkavégzés kapcsán az addigi panasz - és tünetmentes állapotában állapotrosszabbodás következett be a panaszok és a tünetek megjelenésével. A szakvéleményből következően a felperes keresőképtelensége a perbeli munkavégzés során elszenvedett balesetre vezethető vissza.

A felperes álláspontja szerint a bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon zárta ki a bizonyítékok közül az egészségügyi alkalmassági vizsgálat eredményét, amely a felperest a munkaköre betöltésére alkalmasnak találta.

A felperes érvelése szerint az általa elszenvedett sérülés az Ebtv.vhr. 1. § (2) bekezdés m) pontjában leírtaknak megfelelő,

továbbá az elszenvedett sérülés üzemi jellegének megítélésekor lényegtelen, hogy egy nem egészséges szervezetet ért olyan külső hatás, amely egészségkárosodást eredményezett.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte jogszabálysértés hiányát állítva a szakértői szakvéleményben foglaltakra is hivatkozva.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.

Az Ebtv. 52. § (1) bekezdése szerint „üzemi baleset az a baleset, amely a biztosítottat a foglalkozása körében végzett munka közben, vagy azzal összefüggésben éri. Üzeminek minősül az a baleset is, amelyet a biztosított munkába vagy onnan lakására (szállására) menet közben szenved el. Üzemi baleset az is, amely a biztosítottat közcélú munka végzése, vagy egyes társadalombiztosítási ellátások igénybevétele során éri”.

Azt, hogy mi minősül az Ebtv. 52. § és 53. §-a (és egyéb rendelkezések) alkalmazásában balesetnek, a jogalkotó az Ebtv.vhr. 32. § (3) bekezdésében szabályozta: „az emberi szervezetet ért, olyan egyszeri külső hatás, amely a sérült akaratától függetlenül, hirtelen vagy aránylag rövid idő alatt következik be, és sérülést, mérgezést vagy más (testi, lelki) egészségkárosodást, illetőleg halált okoz”.

Az alperes - a társadalombiztosítási határozat indokolásából kitűnően - a felperes keresőképtelenségét okozó állapotát kiváltó eseményt az Ebtv.vhr. 32. § (3) bekezdésében foglalt „külső hatás” tényállási elem megvalósulásának hiányában nem tekintette balesetnek, a felperes sérülését a sorsszerű megbetegedésére vezette vissza.

Az Ebtv.vhr. 32. § (3) bekezdése - helyes értelmezése szerint - a szervezetet ért egyszeri, a sérült akaratától függetlenül, hirtelen vagy akár rövid idő alatt bekövetkező sérülést, mérgezést vagy más egészségkárosodást vagy halált okozó külső hatást minősíti üzemi balesetnek.

A külső hatás, amely a balesetet előidézi, általában elektromos-, hő-, esetleg vegyi hatás, illetőleg erőművi vagy mechanikai hatás lehet. A baleset oka lehet továbbá minden más, az emberi szervezetet ért egyéb külső hatás is, ha megállapíthatók a baleset fogalmában szereplő egyéb feltételek, és a baleseti esemény bekövetkezésekor fennállnak. A baleset lényegi feltétele, hogy a szervezetet ért hatás ne belső, hanem külső indítékú legyen. Ezek

alapján nem minősül balesetnek a rendes munkavégzés közben jelentkező un. megemelés (megroppanás), mert az rendszerint a dolgozó alkati adottságához kapcsolódik és nem egyszeri külső behatásnak a következményeként lép fel. A megerőltetés és megroppanás miatt bekövetkezett balesetek elbírálásánál fontos tudni, hogy a megerőltetés hatása miben nyilvánul meg és azt is, hogy a tünetek mennyi idő eltelte után jelentkeztek, ezért elengedhetetlen a szakorvosi vélemény beszerzése.

Peradat, hogy a felperes a M. Bt.-nél 2012. december 9-én 12-13 óra közötti időben (eladó munkakörében) U. Gy. részlegvezetővel rendszerezte és készítette elő az eladótéri polcok feltöltéséhez szükséges árut. Munkavégzés közben egy rekeszt le kellett emelni, amelyet általában a munkavállalók egyedül végeztek, a perbeli esetben azonban a U. Gy. részlegvezető segített a felperesnek. A második emelés során jelezte a felperes, hogy „rosszul emelt”, de folytatta a munkát, majd mivel a fájdalmai továbbra is fennálltak 16 órakor, a munkaidő vége előtt eltávozott a munkahelyéről és Budapesten a Péterffy Sándor utcai Járóbeteg Ambulanciára ment, ahol státuszát rögzítették és fájdalomcsillapítást, pihenést javasoltak számára. Többszöri kivizsgálás után megállapításra került, hogy a felperes Parsonage-Turner szindrómában szenved.

A perben kirendelt dr. Cs. T. igazságügyi orvosszakértő megállapította, hogy „felperesnél a 2012. december 9. napján történt munkavégzést megelőzően - természetes okú, úgynevezett sorsszerű elváltozásként - a gerinc és vállizület kopásos elfajulásos bántalma állott fenn. A felperesnél a 2012. december 9. napján történt munkavégzés, a már korábban fennálló, de tünet- és panaszmentes kopásos elfajulásos gerincbántalom állapotrosszabbodását eredményezte, amely a deréktáji panaszok és tünetek megjelenésében nyilvánult meg. Jelen esetben felperesnél egy természetes okú, un. sorsszerű idült kórfolyamat adott esemény kapcsán bekövetkező heveny fellángolása állapítható meg”. A szakértő megállapította, hogy felperes a perbeli esemény során heveny sérülést, sem a gerinc, sem a válltájékon nem szenvedett, de a munkavégzés kapcsán az addigi panasz- és tünetmentes állapota a panaszok és tünetek megjelenése által súlyosbodott.

Helytállóan állapította meg a munkaügyi bíróság, hogy a felperest 2012. december 9-én nem érte olyan külső hatás, amely nála egészségkárosodást okozott volna, az egészségi állapotának rosszabbodása, pedig önmagában nem igazolja az üzemi baleset bekövetkeztét.

A felperes kereseti kérelmében a jogerős ítélet Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközését is állította.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek

előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A Kúria töretlen gyakorlata értelmében a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e. A Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésére alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényes logikai ellentmondást tartalmaz.

A jogerős ítélet ilyen jellegű fogyatékoságban nem szenved, és az ítélet hatályon kívül helyezésére alapot adó lényeges eljárási szabálysértés nem mutatható ki.

Mindezekre tekintettel a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a jogerős ítélet nem sérti az Ebtv. 52. § (1) bekezdés, Ebtv.vhr. 32. § (3) bekezdését, valamint a Pp. 206. §(1) bekezdését sem, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdés alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati eljárás illetékét az - Ebtv. 75/A.-án alapuló tárgyi illetékmentesség folytán - a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2015. június 1.

Dr. Zanathy János sk. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin sk.
előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin sk.bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő

